

REZUMAT

Teza de doctorat intitulată "Cercetări clinico-imagistice realizate în afecțiunile cardiace la pisică" a avut ca scop prezentarea mijloacelor de diagnostic a patologiilor cardiovasculare la pisică, evidențierea importanței fiecărui examen în parte, efectuarea unei statistici a prevalenței afecțiunilor cardiace la pisică în regiunea Moldovei și a rezultatelor obținute în cadrul studiilor.

Elementele de originalitate ale acestei lucrări sunt conferite de studierea în detaliu din punct de vedere cardiovascular la specia felină pentru prima dată în România, iconografia descriptivă a patologiilor cardiace la pisică, descrierea și caracterizarea în detaliu a modificărilor ritmologice și morfologice a traseului electrocardiografic și a măsurătorilor obținute în urma monitorizării arteriale la această specie. Un alt caracter de originalitate este reprezentat de efectuarea corelațiilor și diferențelor statistice ale valorilor obținute în cadrul examenelor complementare (examenul imagistic, electrocardiografic, tensiometrie).

Teza de doctorat este structurată în două părți, prima parte ce cuprinde date din literatura de specialitate pe baza a 218 surse bibliografice și a doua parte ce cuprinde datele cercetărilor personale; lucrarea conține 12 tabele, 39 figuri și 34 grafice.

Prima parte a tezei conține 3 capitole ce tratează stadiul actual al cunoașterii privind anatomia și fiziologia cordului la pisică, diagnosticul clinic și paraclinic al afecțiunilor cardiace cât și descrierea succintă a principalelor patologii cardiace la pisică (cardiomiopatii, afecțiuni cardiace congenitale, afecțiuni ale pericardului).

Partea a doua a tezei este reprezentată de cercetările proprii în care sunt incluse scopul și obiectivele lucrării, materialul și metodele de lucru, rezultatele obținute și discuțiile și concluziile generale, această parte este structurată în 6 capitole.

În cadrul capitolului 4 sunt descrise scopul și obiectivele lucrării cât și cercetările ce s-au realizat pentru atingerea acestora.

Capitolul 5 intitulat "Material și metodă" începe cu descrierea cadrului instituțional în care s-au efectuat cercetările, urmată de prezentarea materialului biologic, a aparatului utilizate și a metodelor de lucru realizate. În capitolul respectiv au fost detaliate criteriile de includere a pacienților în studiu.

Cercetările s-au realizat în cadrul Serviciului de Radiologie al Facultății de Medicină Veterinară Iași în strânsă colaborare cu Clinica de Medicală din cadrul aceleiași instituții, pe o perioadă de 4 ani respectiv octombrie 2014 – martie 2018. De asemenea a fost efectuat un stagiul de practică în cadrul Serviciului de Cardiologie a Facultății de Medicină Veterinară din Napoli (Italia).

Au fost consultați din punct de vedere cardiovascular 98 pacienți dintre care 37 femele (37.8%) și 61 masculi (62.2%), cu vârsta variată cuprinsă între 3 luni și 21

ani, din rasele Europeana, Persană, Birmaneză, Scottishfold, British-shorthair, Siameză, Albastru de Rusia, Angora de Turcia, Ragdoll, Sphinx, Norvegiană de pădure și metis Maine Coon.

Fiecare pacient în parte a fost consultat pe baza unei fișe de examinare clinică cardiovasculară, ulterior selectându-se metodele complementare de examinare (imagistice, electrocardiografice, tensiometrie).

Metodele de lucru au fost reprezentate de examenul clinic ce s-a desfășurat conform protocolului de examinare semiologică utilizând metodele generale, urmat de examenul imagistic respectiv examenul radiologic și ecocardiografic, examenul electrocardiografic și tensiometria. La finalul capitolului 5 s-au descris metodele statistice ce au fost utilizate pentru interpretarea rezultatelor.

Capitolul 6 reprezintă cel mai vast capitol, intitulat "Rezultate și discuții" și este categorizat în 3 subcapitole în care sunt specificate și detaliate rezultatele obținute în cadrul examenului clinic, imagistic și paraclinic (electrocardiografie, examenul sângelui).

În subcapitolul 6.1. intitulat "Rezultate ale examenului clinic" sunt descrise (inclusiv statistic) semnele clinice atât cele depistate prin intermediul datelor anamnetice cât și cele obținute în urma investigației clinice al pacientului. Pacienții au fost divizați în două grupuri respectiv pacienți în stadiul asimptomatic și pacienți cu simptomatologie prezentă. În stadiul preclinic al afecțiunilor cardiace au fost incluși 56.9% din pacienți, iar 43.1% prezentau semne clinice tipice insuficienței cardiace. Semnele clinice observate în cadrul pacienților simptomatici au fost reprezentate de: dispnee (36.9%), tromboembolism aortic (6.2%), abdomen dilatat consecutiv ascitei (6.2%), intoleranța la efort (29%), pierderea în greutate (44%), apetit modificat (32.2%) și tusea (15.4%). Tusea a fost cauza patologiilor respiratorii suprapuse peste afecțiunea cardiacă, aceasta fiind de natură cardiacă la câine spre deosebire de pisică; intoleranța la efort, pierderea în greutate și apetitul modificat au fost semne clinice comune și altor afecțiuni pe lângă patologiile cardiace. De asemenea în acest subcapitol sunt descrise datele obținute la examenul fizic al cordului (inspecția mucoaselor aparente, palpația șocului cardiac, palpația pulsului femural și ascultația cordului). Zgomotele cardiace patologice depistate la ascultație au fost reprezentate de sufluri (29.2%) și zgomotul de galop (21.3%). În funcție de intensitatea lor suflurile au fost categorizate în: suflu de gr.III (15.4%), suflu de gr. IV (12.3%) și suflu de gr.V (4.6%). Toate datele obținute sunt exemplificate în grafice și tabele.

Subcapitolul 6.2. intitulat "Rezultate ale examenului imagistic" este împărțit în două părți respectiv "Rezultate ale examenului radiologic" și "Rezultate ale examenului ecocardiografic". Scorul cardio-vertebral a avut valori peste limita normală la 61.9% dintre pacienți, acestea fiind cuprinse între 7.9 și 16.1 vertebre. Prin intermediul metodei cadranului au fost identificate 20 imagini radiologice cu atriomegalie stângă, 14 cu ventriculomegalie stângă, 11 cu atriomegalie dreaptă, 7 cu ventriculomegalie dreaptă și 4 cu dilatația bazei aortei. Modelele pulmonare specifice edemului pulmonar au fost identificate la 16.9% dintre pacienții și efuziunea

pleurală la 6.2% dintre aceștia. În cadrul examenului ecografic al cordului au fost depistate 4 tipuri de patologii cardiace: cardiomiopatie hipertrofică (58.7%), cardiomiopatiile neclasificate (4.2%), afecțiuni cardiace congenitale (2%) și patologii ale pericardului (2%). Preponderența majoră este conferită de cardiomiopatii (afecțiuni ale miocardului) cu o prevalență de 93.9% din totalul afecțiunilor cardiace diagnosticate. S-a înregistrat o preponderență mai mare pentru masculi cu un număr de 33 pacienți (57.9%) în cazul cardiomiopatiei hipertrofice, spre deosebire de femelele cu un număr de 24 pacienți (42.1%). Rezultatele examenelor imagistice au fost exprimate prin grafice, tabele, corelații și comparate cu cele din literatura de specialitate.

Subcapitolul 6.3. "Rezultate ale examenelor paraclinice" cuprinde rezultatele electrocardiografiei descrise pe scurt (detaliile fiind evidențiate în capitolul 7) și rezultatele examenului sângelui.

Capitolul 6 este încheiat cu o serie de concluzii parțiale în ceea ce privește rezultatele obținute pentru examenul clinic, imagistic, electrocardiografic și sangvin.

Capitolul 7 intitulat "Studiu privind valoarea de diagnostic a electrocardiografiei în unele afecțiuni cardiace la pisică" descrie tulburările de ritm și modificările morfologice ale traseului electrocardiografic pentru pacienții cu afecțiuni cardiace. În studiu au fost incluși 51 pacienți cu patologii cardiace; înregistrarea electrocardiografică s-a realizat cu aparatul Polyspectrum 8E/8V, examinarea traseului fiind realizată ulterior prin intermediul software-ului special. Ritmul sinusal a fost observat la majoritatea pacienților cu patologie cardiacă iar ritmul non-sinusal (supraventricular) a fost depistat la doar un singur pacient. Frecvența cardiacă a avut limite destul de largi, cuprinsă între 100 și 260 bpm cu o medie de 167 bpm.

Aritmiile întâlnite în cadrul lotului de pacienți incluși în studiu au fost reprezentate de tahicardia sinusală, bradicardia sinusală, tahicardia supraventriculară, complexe ventriculare premature, blocurile atrio-ventriculare (gr.I, gr.II) și blocul de fascicul anterior stâng. Dintre tulburările morfologice a deflexiunilor preponderența cea mai mare a avut-o P mitral (creșterea în durată a undei P) în care în urma analizei statistice a rezultat o corelație pozitivă între valorile duratei undei P și valorile raportului A_s/A_o ($r^2=0.713$, $p<0.01$). Alte modificări de morfologie identificate au fost reprezentate de creșterea în durată și amplitudine a complexului QRS și croșetajul undei R ce este compatibil cu hipoxia miocardică.

Rezultatele tulburărilor de ritm și morfologie sunt reprezentate în tabele și grafice, apoi fiecare în parte au fost discutate și comparate cu literatura de specialitate.

Capitolul 8 intitulat "Studiu privind valoarea de diagnostic a tensiometriei în afecțiunile cardiace la pisică" a inclus un studiu pe 57 pisici cu vârste variate (1-21 ani) cu diverse patologii (afecțiuni renale, cardiace, hipertiroidism) sau pisici sănatoase.

Pentru monitorizarea tensiunii arteriale s-a utilizat metoda oscilometrică prin intermediul aparatului HDO Vet și s-a evaluat graficul undelor pulsatile cu ajutorul softului special VET HDO 2.2.4.0. La majoritatea pisicilor, manșonul a fost aplicat în

jurul cozii peste artera coccigenă și măsurătorile s-au efectuat într-o cameră cu condiții de liniște fără factori stresanți.

Valorile mai mari ale tensiunii arteriale sistolice au fost înregistrate în cadrul grupului de pacienți cu vârste de peste 10 ani spre deosebire de cei sub 10 ani, cu diferență statistică între grupuri ($p < 0.05$). Hipertensiunea arterială sistemică a fost diagnosticată la 47.4% dintre pacienți cu afectarea organelor țintă la majoritatea dintre aceștia (75%). Media vârstei pisicilor cu hipertensiune arterială a fost de 11 ani. Rezultatele măsurătorilor tensiometriei și diferențele statistice, au fost exprimate prin grafice și tabele pe grupuri de pacienți; capitolul se încheie cu o serie de concluzii parțiale.

Capitolul 9 reprezintă ultimul capitol al tezei de doctorat și este constituit din concluziile generale.